

2897 30/11 29: I. Beh. af F. t. L. om Erhverv. af Jord til Oprett. af mindre Landbrug m. m. 2898

[Ulrich.]

hvert Menneske kun tænker paa at faa Dagen til at gaa paa saa let en Maade som muligt og derfor opbeholder den Sulteløn, som Staten til den Tid vil se sig i Stand til under disse Former at yde sine Indbyggere.

Efter dette Forslag vil man selvfølgelig først tage Jorden fra de store Gaarde; man vil føre det Princip videre, som man begyndte paa i 1919, da man, efter min Mening ganske uretmæssigt, tog Jord fra 93 af de største Ejendomme her i Landet. Nu vil man gaa videre, først tage Jord fra de store Gaarde og dernæst begynde paa Bondebruget; og naar man er færdig med disse to Kategorier — det varer saamaend ikke saa længe —, kommer Turen til de mindre Gaarde og Parcellister. Thi det, man ønsker fra den Side, er at naa til, at Danmarks Jord er udstykket i lutter Husmandsbrug.

Saa siger man fra den Side, at Almenvellet kræver denne Foranstaltning. Og hvorfor? Jo, siger den højtærede Landbrugsminister, fordi Almenvellet kræver, at man skaffer Beskæftigelse til Befolkningen! Det er en Begrundelse, som jeg skal tillade mig at belyse er ganske forfejlet.

Den højtærede Minister siger, at hvis der er noget, der kan hjælpe paa Beskæftigelsen, er det Udstykning. Der er forskellige ærede Medlemmer fra radikal Side, som mærkværdig nok er blevet bjergtaget af Socialismens Ideer paa dette Omraade, og som paa lignende Maade har fremsat Udtalelser om, at Almenvellet kræver Udstykning af Hensyn til Beskæftigelsesgraden, og at Udstykning skulde virke saa kolossalt i den Retning.

Hvis man kunde tænke sig — men det er jo ogsaa kun et Tankeeksperiment —, at disse Lovforslag kunde blive ophejvet til Lov, vilde Følgen blive den, at de Midler, som ifølge Loven stilles til Raadighed til Indkøb af Jord, vil blive brugt, og vel at mærke, de vil blive benyttet til Indkøb af Jord paa den Maade, at man tager Jorden. Det hedder nok saa skønt i Lovforslaget, at man vil ikke ekspropriere, hvis man kan faa Jord til en rimelig Pris i det aabne Marked; men baade fra socialdemokratisk og radikal Side har man i disse Dage staaet heroppe og erklæret, at

man kan ikke købe Jord til en rimelig Pris i Øjeblikket, saa denne Talemaade er i og for sig ganske overflødig.

Kan man faa Loven gennemført, vil man bruge den, og saa aabner Loven alt-saa Adgang til, at man aarlig ved Ekspropriation vil kunne etablere 1 200 selvstændige Jordbrug og Tillægsjord til ca. 500 smaa Brug, og dertil vil der medgaa 8 300 ha Jord.

Efter de Arealer, som i Henhold til Loven maa eksproprieres, dels fra de store Gaarde, dels fra de mindre Gaarde, er der til Raadighed 162 000 ha fra de store Gaarde, 53 000 ha fra Bondebrug mellem 50 og 60 ha og 36 000 ha fra Bondebrug mellem 40 og 50 ha — jeg nævner her runde Tal, thi det har ingen Interesse at faa mindre Tal frem. Den Jord, der i Henhold til dette Lovforslag, hvis det ophejres til Lov, bliver disponibel, vil være 251 000 ha.

Det vil sige, at om 30 Aar vil Jorden være opbrugt. Der vil saa være etableret 36 000 Husmandsbrug, der vil være skaffet Tillægsjord til 15 000 Smaabrug, og i Løbet af disse 30 Aar vil man have skaffet Arbejde til 12 500 Mennesker mere, end der i Forvejen er beskæftiget paa disse Arealer.

Det er den mægtige Indflydelse, som dette Lovkompleks har paa Beskæftigelsesgraden herhjemme, at man i Løbet af 30 Aar vil kunne sætte 12 500 Mennesker mere i Arbejde, ikke en Gang to Trediedele af den Befolkningstilvækst, der foregaar ude i Landet et enkelt Aar. Er der noget, der er Bluff, er det at fremsætte som en Kendsgerning, at en saadan Udstykningsbevægelse vil kunne hjælpe paa Arbejdsløsheden.

Og hvad vil det saa have kostet Samfundet i disse 30 Aar at etablere disse Brug og skaffe Beskæftigelse til disse 12 500 Mennesker? Det vil have kostet Samfundet 732 Mill. Kr. Det er vel nok en af de dyreste Maader, man overhovedet kan tænke sig at sætte Arbejde i Gang paa.

Og hvordan ser Billedet saa ud, naar de 30 Aar er gaaet? Saa ser Billedet saaledes ud, at der her i Samfundet er 5 300 Gaarde paa hver 100 ha Jord, idet de store Gaarde jo allesammen maa udstykkes indtil 100 ha. Der er tilbage 22 500 Gaarde med et Tiliggende mellem 30 og 60 ha — det udgør 886 000 ha —, der er 69 000 mindre Gaarde